

Omul mască

Bellamy65

Omul mască

Voi oameni cu măști pe față ce vă credeți șmecheri mari,
Nu uitați că-n astă viață, ce-ai făcut nu mai reparați.
Încercați cu-nșelăciune să schimbați tot ce-i frumos,
Și vă iese-ntotdeauna totul doar numai pe dos.
Binele mereu învinge orice-ați face și-ați gândi,
Să treceți peste-adevăr nicând nu veți izbândi .
Pentru voi minciuna-i mamă, soră vă e falsitatea,
Nu vedeți că-n fața voastră de fapt alta-i realitatea,
Ne priviți ca pe o pradă pe cei ce suntem naivi
Și aveți porniri vrăjmașe: "ca de oameni primitivi"
Vă complaceți în tertipuri și mințiți cu nonșalanță,
Chiar pe cel ce pentru voi ar rămâne fără viață.
Voi aveți inimi de gheață și suflete-ntunecate
Sentimentele din voi sunt doar semifabricate,
Nu știți dăruie iubire, vă iubiți doar eu-l vostru,
Sfârtecați tot ce e candid cu lovituri de maestru.
Vina celui ce vă crede este doar naivitatea,
Și-orice fals ce v-apartine l-a plătit cu bunătatea.
Fir-ai tu de falsitate , ipocrită până-n sânge,
Cum făcuși meșteșugito, de acum inima-mi plânge ?
Ar vrea timpul să-l întorcă, să-ți vadă mârșava-ți față,
C-atunci ar ști ea sărmana cum să se ferească-n viață.
N-am cuvinte, tot ce-aș spune ar fi vorbe de prisos
Idealul vostru este: " Să ucideți ce-i frumos."
Dar există-o vorbă care, spune-așa, și luați aminte,
Adevărul câteodată, iese chiar și din morminte!
Căci minciuna, cum se spune, are picioarele scurte
Și de-ngusta-i "fericire" n-are șanse să exulte.

de Bella Popescu